

[Himmelstrup.]

dette, har man altid sagt: Det kan der overhovedet ikke være Tale om, det kan Forbruget slet ikke bære. Man kan slet ikke faa de Penge ind, har man videre sagt, Forbruget vil reagere, det er spændt lige til den yderste Grænse med Hensyn til, hvad det kan bære. Jeg har stillet det Forslag adskillige Gange under den tidligere Finansminister, det ærede Medlem fra Slagelse, og det er altid den Argumentation, vi har mødt Gang paa Gang, og det var endda under Erhvervsforhold, hvor der utvivlsomt var bedre økonomiske Forhold og dermed større Forbrugsevne, end vi vistnok kan vente os i den kommende Tid. Ikke desto mindre foreslaar den højtærede Finansminister nu en Forhøjelse med det 3-dobbelte, og fra Bryggeriernes Side stilles det i Udsigt, at det i Virkeligheden bliver det 5-dobbelte. Den højtærede Finansminister regner med, at de 7 Kr. 75 Øre skal give en Forhøjelse af Bajeren paa 3 Øre, medens Bryggerierne mener, at Detailprisen sandsynligvis vil blive 35 Øre, altsaa en Forhøjelse med 5 Øre fra den nuværende. Det vil saa vise sig, hvordan det gaar med Forbruget. Naa, det er Finansministerens Ansvar, det er ham, der foretager sit Skøn over dette, og saa maa han tage Følgerne.

Medens jeg taler om Øllet, vil jeg gerne gøre en enkelt Bemærkning. Der staar nogle smaa uskyldige Ord i § 4. Der staar, at i Loven af 1. April 1922 om Beskatning af Øl foretages der nogle Ændringer, og den første er den, at i § 1, Linie 1, udgaar Ordene „til Salg“. I Bemærkningerne til Lovforslaget findes der kun en enkelt Udtalelse herom. Der staar: „Endvidere har man fundet det paakrævet for Øllet at gennemføre tilsvarende Regler som de nu for Spiritus gældende med Hensyn til Hjemmetilvirkning.“ Jeg maa forstaa det paa den Maade, at denne Udtalelse i Bemærkningerne refererer sig til den omtalte Ændring, men det staar der jo ikke direkte noget om i Bemærkningerne, og det kunde den højtærede Finansminister godt have ladet sine Embedsmænd skrive, for at Rigsdagen dog kunde have lidt lettere ved at orientere sig i dette overordentlig indviklede Stof, navnlig da den højtærede Finansminister stiller Krav om, at et Forslag som dette skal gennemføres fra den ene Dags Eftermiddag til den næste Dags Morgen. Den højtærede Finansminister har ganske vist i Fremsettelsestalen i Gaar udtalt sig om dette Punkt, men det lykkedes jo ikke den højtærede Formand, hvad han stillede i Udsigt, at faa Finansministerens Frem-

settelsestale frem saa tidligt, at den kunde være støttende ved Undersøgelsen og Gennemgangen af dette Lovforslag; Fortrykket er først kommet for et Kvarter siden. I øvrigt udtaler den højtærede Finansminister sig dér om dette Spørgsmaal kun paa samme Maade som i Bemærkningerne.

Men denne Ændring betyder i Virkeligheden overmaade meget. Det, der er Tale om her, er jo dette, at man ganske simpelt vil forbyde Hjemmebrygning af Øl. I Loven af 1. April 1922 § 1 staar der, at Tilvirkning af Øl til Salg er kun tilladt den, der har erhvervet Næringsadkomst som Brygger. Nu kommer der altsaa en ganske uskyldig lille Bemærkning til, i et meget indviklet Lovforslag, idet der staar, at Ordene „til Salg“ udgaar; og saa staar der ikke mere, der følger kun en intetsigende Bemærkning. Hvad vil dette her egentlig sige? Det aabner ganske overordentlig vide Perspektiver. Det er intet mindre end et Forsøg paa at monopolisere Bryggerivirksomheden, det er det første Skridt, ganske sikkert, i den Retning, det første Skridt hen imod at frembringe, som der staar, samme Forhold paa dette Omraade som med Hensyn til Spiritusindustrien. Man vil gennemføre tilsvarende Regler med Hensyn til Hjemmetilvirkning som de nu for Spiritus gældende. Det vil være meget beklageligt, om det bliver lige saa svært, lige saa ulovligt at brygge Øl hjemme, som det har været for Læsø-Præsten at fremstille Brændevin. Det er i Virkeligheden disse overmaade vide Perspektiver, der skjuler sig under den lille tilsyneladende saa uskyldige Bemærkning i Lovforslaget, at to Ord i en gammel Lov, som man maaske ikke har Tid til at slaa efter og se paa, udgaar. Det er utvivlsomt et Forsøg paa at tilvejebringe samme Forhold for Ølindustrien som for Spiritusindustrien, en begyndende Monopolisering og en Socialisering ogsaa af Bryggeriindustrien. Vi ved jo udmærket godt, at det er et af de Punkter, som den socialdemokratiske Teori i de beskedne Former, hvori den har givet sig til Kende her i Danmark, netop har haft sin Opmærksomhed henvendt paa. Det eneste virkelige Forslag til Socialisering af industrielle Virksomheder, der er stillet her i Danmark, er, saa vidt jeg ved, stillet af afdøde Nationalbankdirektør Lindberg i 1919 eller 1920 og tog netop Sigte paa Bryggerivirksomheden. Det er det lille røde Hæfte, som den højtærede Finansminister sikkert kender, ikke sandt? Fjernelsen af Ordene „til Salg“ er altsaa det første Skridt hen imod at realisere denne Idé.

Nu kan vi jo diskutere, hvorvidt det